

LIPIDOSI HEPÀTICA FELINA

QUÈ ÉS?

Lipidosi hepàtica o fetge gras és un procés de malaltia que es caracteritza per l'acumulació d'excés de greix al fetge. És la forma més comú de malaltia hepàtica en gats.

És una malaltia que pot aparèixer en gats de qualsevol edat o raça i pot afectar més a les femelles que als mascles. Normalment s'observa el síndrome un cop l'animal ha mostrat anorèxia durant 2 setmanes. Quan una malaltia addicional fa que l'animal mengi menys es diu que la lipidosi és secundària. Parlem de lipidosi primària o idiopàtica quan no es pot diagnosticar cap malaltia que provoqui la pèrdua de gana de l'animal (en el 50% dels casos). Un animal obès que deixa de menjar té més risc de presentar lipidosi.

Hi ha moltes causes d'anorèxia: des de l'estrès (el propietari marxa fora, canvis de casa...) fins a malalties predisposades (diabetis, pancreatitis, tumors, hepatitis...).

Malauradament, un cop aquesta malaltia es presenta, el gats no volen menjar i es troben malament, tot i que la malaltia de base que ha fet que l'animal no mengi s'hagi resolt. Estem davant un cercle viciós, ja que quant més temps està l'animal sense menjar, empitjora la lipidosi i al revés. Si no s'actua, els animals poden arribar a morir en un 90%.

Quan l'animal no menja, el greix es comença a remoure del cos per tal de què l'organisme pugui obtenir energia d'alguna font calòrica. Aquest greix arriba al fetge i aquest s'encarrega de distribuir-lo. La lipidosi es produeix quan hi ha un excés de greix acumulat al fetge.

QUINS SÓN ELS SIGNES?

- Pèrdua de gana
- Pèrdua de pes
- Letargia
- Icterícia (coloració grogosa de la pell, de les orelles, de les genives, dels ulls...)

Els propietaris poden arribar a veure alteracions en el comportament o signes neurològics com baveig, ceguesa, convulsions... aquests signes descriuen el que es diu encefalopatia hepàtica o disfunció cerebral com a resultat d'una malaltia hepàtica. Aquesta condició és causada per les toxines que circulen al cervell provinents del mal funcionament del fetge. Una de les toxines que provoca aquest estat és l'amoniac. Aquesta toxina es produeix a l'intestí quan les bacteries consumeixen les proteïnes. De forma normal, l'amoniac es destoxifica al fetge, però si aquest no funciona, l'amoniac s'acumula a la sang i arriba al cervell. Si no es tracta a temps, els canvis que es produeixen al sistema nerviós poden ser irreversibles.

QUINES PROVES ES NECESSITEN?

Mitjançant la palpació abdominal es pot detectar un augment de la mida del fetge. Després calen proves de sang per veure els canvis a nivell dels valors hepàtics.

Seràn necessàries proves d'imatge, com les radiografies i la ecografia per veure l'augment de mida del fetge i l'aspecte. També ens ajudaran a veure l'estat dels altres òrgans.

El diagnòstic definitiu de la lipidosi requereix una visualització de glòbuls de greix a les cèl·lules del fetge mitjançant una observació al microscopi. La mostra s'agafa del propi fetge mitjançant una punció o, si aquesta no és resolutive, mitjançant una biòpsia.

QUIN ÉS EL TRACTAMENT?

Varia en funció de la gravetat de la malaltia i l'existència d'altres malalties. Alguns tractaments:

- Hospitalització
- Fluïdoteràpia
- Vitamina k
- Antibiòtics
- Tractament de suport nutricional
- Tractament específic per l'encefalopatia hepàtica

La clau de la teràpia i l'única manera de revertir el procés de l'acumulació de greix al fetge és l'alimentació. Hi ha moltes formes d'aconseguir que un animal mengi, però moltes vegades necessitem fer-ho a la força i això provoca que l'animal rebutgi l'aliment. Es poden usar fàrmacs que obrin la gana, però el que més habitualment s'usen són sondes alimentàries. L'ús d'aquests mecanismes ha fet que disminueixi la mortalitat d'un 90% a un 30%.

Hi ha diferents sondes: una que va des del nas fins l'estómac o esòfag o un altre que es col·loca a esòfag directament i va fins a estómac (mitjançant tècnica quirúrgica). L'animal haurà de ser alimentat durant 1-3 mesos per aquest via i mitjançant dietes específiques.

En un període de 2 a 8 setmanes després d'iniciar l'alimentació forçada caldrà revisar els paràmetres hepàtics. No es comença a oferir menjar per via oral fins que els valors no surten normals. Si el gat menja, es retira l'aliment per sonda i es retirarà el tub quan el gat mengi de forma completa els seus requeriments energètics al menys durant 2 setmanes seguides.

La majoria de gats que es curen no tornen a patir la malaltia i poden viure de forma normal.